

ge i den offentlige debat. Her tænker jeg ikke kun på Muhammedsagen, men der kan jo også dukke andre sager op inden for de kommende år.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Pia Gjellerup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16.10

Pia Gjellerup (S):

Lad mig begynde med min medforslagsstillers, fru Line Barfods, indledende bemærkning om, at undersøgelseskommissioner selvfølgelig kan noget helt andet, end Folketinget vil kunne.

Folketinget er jo ikke et undersøgelsesorgan, og jeg skal bare minde om, at undervejs i det udvalgsarbejde, som førte til loven om undersøgelseskommissioner, havde vi en særlig type undersøgelsesudvalg i Folketinget, Det Særlige Undersøgelsesudvalg, til undersøgelse af spørgsmålet vedrørende Himmerlandsbanken. Der havde vi besøg af det udvalg, Nordskovudvalget, som er blevet omtalt mange gange i dag, fordi de gerne ville beriges med en indsigt i, hvordan en del af en såkaldt parlamentarisk undersøgelse ville kunne udforme sig. Jeg husker flere af medlemmernes ganske overvældende reaktion, i forhold til hvor rystende en oplevelse det havde været.

Pointen var i hovedsagen to ting. Den ene var, at det ville være i strid med enhver form for regel i dansk retspleje at behandle en, der blev afhørt, sådan som den daværende skatteminister blev det, og derfor ville man ikke lade sig inspirere af det i Nordskovudvalget. Den anden var, at de følte, at det ikke på nogen måde gav anledning til, at nogen som helst fik fremdraget nogen oplysninger på en systematisk, velovervejet, klarlæggende måde. Nej, det pågældende udvalgsarbejde handlede mere om at forvirre end at afdække, mere om at tildække end at afdække.

Derfor er det lidt skuffende at høre så vel justitsministeren som den vikarierende ordfører for Dansk Folkeparti og den vikarierende ordfører for Det Konservative Folkeparti nævne, at Folketinget jo har en række redskaber til sin rådighed, som man vil kunne bruge, og derfor er der slet ikke behov for undersøgelseskommissionen.

Det ved man jo godt ikke er rigtigt. Undersøgelseskommissioner kan noget helt andet, kan afhøre under vidnepligt, kan få adgang til helt

andre materialer, kan behandle dem på en systematisk, velovervejet og uvildig måde og ikke i et hastende møde, et samråd, hvor ministeren skal ile til salen osv. osv.

Så der er en lang række omstændigheder, der gør, at nogle af disse komplicerede, tunge, men alment vigtige sager, vil kunne blive behandlet mere sagligt i undersøgelseskommissioner.

Hvis det forholdt sig sådan, som justitsministeren og de to vikarierende ordfører har nævnt det her, så ville der jo aldrig blive nedsat undersøgelseskommissioner, for det ville jo være fuldstændig meningsløst. Vi kan jo bare spørge i salen, og så svarer vi hinanden. Nej, de bliver nedsat, fordi der jo en gang imellem er nogle situationer – mest når vi har mindretalsregeringer – hvor det bliver meget mere politisk og meget mindre sagligt at have undersøgelser i folketingsregi, og hvor man derfor enes om i god ro og orden at få nogle undersøgelser gennemført, noget, som vi nu med den gældende lov om undersøgelseskommissioner fik gennemarbejdet og gennemført på en meget fornem måde i Folketinget, og derfor har vi dette fantastisk fint virkende instrument.

Det, der er forslagsstillernes ønske, er at give en mindretalsbeskyttelse, som vil kunne gøre, at i tilfælde, hvor der er snævre flertal omkring en regering, vil denne ikke kunne få held til at hindre saglig fremskaffelse af viden til bedømmelse af netop denne regerings – altså den, der måtte være med til at beskytte sig selv – handlinger.

Det er et væsentligt supplement, og jeg synes, at jeg i den sammenhæng vil kvittere for Venstres vikarierende ordførers indlæg, som efter det, jeg hørte, var betydelig mere principielt og i øvrigt mere åbent for overhovedet at have en drøftelse af, hvad mindretalsbeskyttelse betyder i sammenhæng med iværksættelse af undersøgelser.

Kl. 16.15

Jeg hørte hr. Flemming Damgaard Larsen sige det sådan, at hvis man skal lave en mindretalsbeskyttelse, så er der brug for en meget grundig og principiel drøftelse heraf. Det har jeg meget respekt for, for jeg ved, hvilke overvejelser vi har været igennem, før vi fremsatte lovforslaget, og derfor har jeg selvfølgelig tilsvarende respekt for, at andre ønsker en tilsvarende fordybelse i de principielle spørgsmål.

I den anledning skal jeg selvfølgelig takke flere af mine medforslagsstillere for at have fremdraget en række af de overvejelser, der har været grundlag for det fremsatte forslag. Hr. Niels